

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdankih, in sicer: vsak torek in petek, izdaja za Gorico opoldne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim listom“ in s kakšno drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejema ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1.50
Posanično številko stanje 6 kr.

Naročnino sprejema uredništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vsa leto gld. 1.20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v „Goriški Tiskarni“ Schwarz v Solski ulici in Jellensitz v Ninski ulici; — v Trstu v tiskarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbrica.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravnštvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zidej. — Urednik sprejema stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnštvu. Neplačanih pisem ne sprejema ne uredništvo ne upravnštvo.

Oglas in poslanice

se računajo po pet-vestih, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razni „Soče“ in „Primorec“ se „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol tor stane vsakega 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. pet-vestice.

Odgovorni urednik in izdajatelj Fran Strel v Gorici.

—>>> Bog in narod! <<<<

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Krmpotič) tiska in zal.

Navod snovati zavarovalnice za govedo.

Konur je mar, da v svojem kraju ustanovi zavarovalnico za govedo, naj se ravna po sledečih pravilih!

Pridruži naj si tri ali štiri može svojega kraja, domače duhovnike ali županije. S temi, in če hoče, še z drugimi možni, naj skupno dogovori in določi obseg zavarovalnice in pravila; oskrbi naj nabiro udov, potrjuje pravil in ustanovni občni zbor.

Obseg zavarovalnice bodi duhovnijski ali županijski. Ako je duhovnijski prenamajhna, recimo St. Maver, Podšabotin, Zapotok, Lipa, Branica, Jamlje, bo treba združiti dve duhovnijski v eno zavarovalnico, ali pa je določiti obseg županijske. Poglavitno je gledati na to, da bo v obsegu zavarovalnice mogoče zavarovati 100 do 200 goved. Ako bi imela zavarovalnica prevelik obseg, recimo obseg županijske Cerkno ali Kal, bi bilo pretežko nadzorovanje; ako bi imela premajhen obseg, recimo županijska Gojače, bi pa ne bilo dobiti niti potrebnega števila goved (100 glav) v zavarovanje.

Pravila je priredil posebni odbor. Ta se je trudil sestaviti pravila najprilagodnejša za naše razmere in potrebe. Glavni namen mu je bil vzajemna podpora. Nase zavarovalnice torej niso denarni kapitalistiški zavodi. Nimajo namena kopičiti denarja. Oskrbljeno je celo v pravilih zato, da bo uprava v obče brezplačna. Izvrševalni odbor bo imel 27. t. m. menda zadnjo sejo, v kateri dovrši in določi vse točke pravil za zavarovalnico in zvezo. Potem bo dal pravila tiskati in bodo na razpolago osnovnim odborom po vsi deželi.

Vendar pa sme vsak osnovni odbor za zavarovalnico svojega kraja pravila deloma spremeniti, ako je to res potrebno za dobiti kraj. Glede društvenikov, zavarovalnica lahko sprejme v društvo samo živino-rejce, ali pa tudi druge osebe §. 5, recimo duhovnike in učitelje, ker bodo ti potrebni pri upravi zavarovalnice §. 33.

Glede vstopnine se ta lahko določi višja ali nižja, na gospodarja ali na živali §. 11. Letna zavarovalnina je celo prav, morda potrebno, da se določi različna v raznih krajih dežele. Kjer je govedo zdravo, kjer ni kužnih bolezni, bo morda zadostovala po 7 %, to je 70 vinarjev od 100 kron vrednosti zavarovane govede, ali po 35 vinarjev za prvi razred, po 70 vin. za drugi, po 105 vin. za tretji in po 140 vin. za četrti razred; kjer pa po desetletni skušnji pogosto boleha in so pogosti slučajji pogina, tam bo treba zavarovalnino vdniti vsaj na 100 vinarjev od 100 kron vrednosti zavarovane govede. Nasprotno pa bi se smela zavarovalnina znižati takim živinorejcem, ki

imajo zavarovanih mnogo glav, in po desetletni skušnji nevarnost pogina ni velika, menim po nekaterih gorskih vaseh. Tudi glede uprave bi se smelo kaj malega spremeniti, oziroma dostaviti, postaviti, da se občni zbor sklicuje po osebnem vabilu mesto po časopisih §. 34, ali da se voli v nadzorstvo več oseb §. 44, ali da se voli oglednike skupno ali po vaseh §. 45. Sploh pa svetujem sprejeti splošna pravila, le glede letne zavarovalnine je želeli, da se v obče nekoliko zviša, menim na 100 vinarjev od 100 kron vrednosti; saj bo nižaj lahko občni zbor, ako bo društvo srečno, da ne bo imelo mnogih slučajev pogina.

Snovatelj zavarovalnice naj torej splošna pravila sprejmejo nespremenjena, ali pa naj jih sprene po gorenjih opazkah, ako se jim to potrebno zdi.

Nabira udov naj se začne precej. Snovatelj naj svoje sosede pouče o važnosti zavarovalnice in je tako pridobe za društvenike.

Posebna naloga osnovnega odbora pa je, da podla pravila v potrjuje. V ta namen je spisati prošnjo nekako takole: Visoko c. kr. namestništvo v Trstu! V županijski (ali duhovnijski) N. v pokneženi goriško-gradiščanski grofiji nameravamo živinorejci ustanoviti zavarovalnico za govejo živino. Ustanovil se je osnovni odbor, ki v privlaku podaje pravila vzajemno podpornega društva za zavarovanje goveje živine v N. v petih izvodih. Visoko c. kr. namestništvo se uljudno prosi, da blagovoli potrditi pravila, da bo zavarovalnica mogla čim preje poslovati.

Prošnji je priložiti kraj in datum, podpisati je osnovni odbor. To prošnjo je kolekovati z eno krono, na prvi izvod pravil (priložiti je pet izvodov) je prilepiti kolek za dve kroni, na druge štiri izvode pa po 30 vinarjev.

Pravila se smejo dati v potrjenje tiskana, ni je treba prepisovati. Dostaviti pa je §. 1 ime duhovnijske ali županijske, za katero se ustanovi zavarovalnica, ime kraja, kjer jej bo sedež; v §. 11 pa mero letne zavarovalnine, n. pr. po 70 % t. j. 70 vinarjev od 100 kron vrednosti zavarovane živine; ali pa 100 % t. j. 100 vin. (1 krona) od 100 kron vrednosti zavarovane živine. Osnovni odbor, ki je podpisal prošnjo, podpisati mora tudi pravila, katera poslje v potrjenje.

Ko namestništvo potrdi in vrne pravila, določi osnovni odbor dan za ustanovni občni zbor. Kraj, dan in dnevni čas občnega zbora je vsa tri dni poprej prijaviti c. kr. okrajnemu glavarstvu.

Na občni zbor se povabijo vsi oni, ki so se osnovnemu odboru prijavili kot društveniki. Občni zbor vodi predsednik

osnovnega odbora. Dnevni red tega občnega zbora obsega samo ustanovitveni društva, t. j. voli načelstvo, nadzorstvo, oglednike, tajnika in blagajnika, kateri vsprejmo vodstvo zavarovalnice in jo oskrbujejo po potrjenih pravilih. Tudi je svetovati, da ustanovni občni zbor sklene pristop k zvezi.

B. Grča.

DOPISI.

Iz Šempaske županijske, 16. jan. — Občnarji Šempaske županijske, Prvačkovec in drugi sosedi Prvačini, že več let gojijo željo, da bi se zgradila skladovna cesta od Šempasa čez „Bezevlak“ v Prvačino. Da je ta želja opravičena, in da bi imenovana cesta bila v veliko korist, lahko vsak na prvi pogled spozna. Imenovana cesta bi bila dolga kakosnih 6 km. Po tej cesti bi bili tesno združeni obe dolini, kar bi veliko olajšalo oziroma vzbudilo promet med obema dolinama. Posledno sedaj, ko se bo gradila železnica, bi bila ta dolina po imenovanju cesti najkrajše zvezana z železnico.

Imenovana cesta bi ne koristila samo Šempaske županijski, t. j. davčnim občinam Šempas, Osek, Vitovlje, Ozeljan, Sv. Mihael ter Prvačina, temuč bi bila tudi celi onostranski dolini v veliko korist. Po tej cesti bi onostranska dolina prišla po najkrajšem potu v zvezo s trnovskim gozdom. Iz trnovskega gozda bi dobivala onostranska dolina po tej cesti drva in drugi les, posebno sedaj, ko se nameruje iz trnovskega gozda napraviti novo cesto.

Vseh pet davčnih občin Šempaske županijske plačuje nad 7000 gld. izravnega davka; ker se plačuje za skladovne ceste v goriškem okraju, ako se ne motim, 17 % naklade, plača torej Šempaska županijska za skladovne ceste vsako leto okoli 1200 gld. Prebivalci Šempaske županijske pa nimajo nobene skladovne ceste, za tiste pa morajo vse jedno 1200 gld. na leto plačevati.

Ugovarjalo se mi bo morda, da imamo državno cesto. Res je, da jo imamo, moramo jo pa tudi vzdrževati, in sicer samo isti, koji jo rabimo, ker moramo mlinice plačevati. Torej mi plačujemo za vzdrževanje državne ceste, katero rabimo, in moramo plačevati tudi za vzdrževanje skladovnih cest, akoravno nobene nimamo. Nasprotno pa oni, koji ra-

bijo samo skladovne ceste, plačajo samo za tiste, za državna ceeste so pa prosti.

Iz tega lahko vsak razumnik spozna, da imamo občani Šempaske županijske, ker plačujemo, tudi pravico tirjati, da se nam da, posebno, kakor sem že zgorej omenil, ker je velika potreba.

Ali si, cestni odbor goriško okolice, so mi zdi, da ni imel pred očmi resnične potrebe in koristi davkoplačevalcev. Ako bi to imel pred očmi, bi ne bil dal napraviti, kakor se sliši, načrta za nepotrebno cesto od Ajševce po Lijaku čez Vogrsko na Ovtjodrago. Ta cesta bi koristila, posebno od Ajševce do Vogrskega, k večjemu dvema posestnikom. In kdor pozna krajevne razmere, vsak lahko razvidi, da bi za imenovano cesto bil zavržen denar, ker bi ne imel nihče od nje koristi. Vsled tega si mislim, da si cestni odbor gotovo premisli, da ne bo brez potrebe razmetal denarja za imenovano cesto.

Obračam se pa do zastopnikov Šempaske županijske in do zastopnikov prvaške občine, da potrebno ukrenemo, da si, cestni odbor čim preje zgradi toli potrebno cesto od Šempasa do Prvačine. Torej na nogo!

Posestnik
v imenu več drugih.

Iz Sela pri Črničah, 17. jan. — Dne 6. t. m. so priredili štursko-ajdovski tamburaši izlet v sosedno nam vas Črniče. Dasi smo izvedeli o tem še le pozno, smo prilihteli vendar v precejšnjo število v prostore gospe Analijske Pignatarijeve, da bi se pozabavali pri tamburanju teh obče priljubljenih tamburašev. Udeležilo se je zabave tudi troje č. g. duhovnikov, več gg. učiteljev in gđ. učiteljic. Č. g. Leban, župnik batujski, je pripomogel posebno s svojimi jednatimi besedami k občemu navdušenju; na njegov predlog se je nabrala tudi precejšnja svota za „Solski dom“. — Dičnemu štursko-ajdovskemu tamburaškemu društvu bodi izraženo ob tej priliki naše obče priznanje za njegovo izvrstno tamburanje in petje, in srčna zahvala za vlezabavni večer. Naj bi nas vrli tamburaši kmalu zopet obiskali in vneli tudi med nami večje navdušenje za narodno glasbo in petje!

Iz Rihemberga, 14. januarja. — Naše društvo za zavarovanje goveje živine je za-

PODLISTEK.

— 6 —

BEN-HUR

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIG WALLACE.

Poslov. Podravski.

PRVA KNJIGA.

„Ne moreva se preriti skozi vrata“, je rekel Jožef s svojimi navadnim, počasnim glasom. „Obstani tukaj, da vidiva, kaj nama bo početi.“

Ženska je molče odgrnila zavoj.

Imela je res kaj videti. Rinili so se tu pešci in jezdec, pastirji, goneči na vrt krave in ovce, barantanci s kruhom, vinom in sadjem, sredi te gneče pa je tolpa bosih fantalinov drvila za nič manjšo tolpo psov.

Toda pogled na to gnečo je v kratkem utrudil sladko Devico; uprla je svoje oči v nasproti ležečo Rajsko goro, leskečo se od žarkov zapadajočega solnca.

„Ali te smem vprašati, Judov sin“, se obrne Jožef k bliže dospelemu človeku, „ali te smem vprašati, čemu je tukaj taka gneča?“

Popotnik, kateremu so veljale te besede, premeri Jožefa s ponosnim pogledom, toda častljiva poslava Nazarencja je vzbudila

bržkone v njem zaupanje. Prijazno se namuznišvi reče:

„Mir bodi s teboj, rabin! Prav si povedal, sin Judov sem. Prebivam v Beth-Dagon, v deželi, pripadajoči pokolenju Dana. Znano ti je povelje cesarjevo, da se morajo radi popisa vsi židje zbrati v svojem rojstnem mestu. To me je prignalo semkaj.“

„Tudi jaz sem prišel radi tega... jaz in moja žena.“

Tujec pogleda Marijo. Njeno lice se je lesketalo od nebeske svetlobe; bila je nalik prikazni, na katero ni vredno pogledati grešno človeško oko. Tujec je nekaj časa zamaknen zrl to lice, katero je mnogo stoletij pozneje bilo dano videti v prikazni Rafaelu. Gledajoč jo, je pozabil ta prostak na svoje misli.

„Toda, kaj sem hotel reči?“ reče po daljšem pomisleku. „Hotel sem ti prav za prav povedati, ko sem začel to povelje, da sem v prvem hipu začutil jezo; ko pa sem se spomnil starega griča, mesta in doline, razlezajoče se k potoku Cedronu, vinogradov, sadnikov in polja, po katerih sta nekdanj korakala Ruta in Boz, ko sem se spomnil na vse to, sem pozabil na tirane, vzel v roke popotno palico ter se napotil semkaj, in sedaj sem tukaj jaz in Rahela, moja žena, ter najini hčerki.“

Po teh besedah tujec znova pogleda Marijo. Tudi ona črne radovedna vanj svoj pogled.

„Ali dovoliš, rabin“, vpraša, „da se tvoja žena nastani pri moji? Ona sedi s hčerkami tam-le pod ono oljko. Povem ti, da boš zaman trkal na vrata, ker za nas ni več prostora v „khanu“.“

Jožef je začel že omahovati; čez nekaj časa pa je dejal:

„Tvoje vabilo prihaja iz dobrega srca. Naj si že najdeva prostor v „khanu“ ali ne, vsekakor pa se seznaniva s tvojo rodbino. Med tem pa spregovorim par besedic s stražnikom. Kmalu se vrnem.“

Stražnik je sedel na cedrovi kladi pred vratmi. Pri nogah mu je ležal pes ter renčal na prislece.

„Mir Jehovov bodi s teboj“, reče Jožef, ko se mu približa.

„Tega želim tudi jaz tebi v obilni meri“, odvrne mirno sedeč stražnik.

„Rojen sem tu v Betlehemu“, reče Jožef. „Ali imaš še kaj prostora za...?“

„Prostora ni več.“

„Jaz sem Jožef iz Nazareta. To je hiša mojih očetov. Saj veš, da sem potomec Davidov.“

V poslednjo opomnjo je stavil Jožef vse

svoje nadeje. Ako to ne pomore, ne pomore mu niti denar.

Biti sin Judov, je bila v prepričanju vsakega Izraelca velika čast; biti pa potomec hiše Davidove, to je bil zanj še večji ponos.

Več nego tisoč let je že preteklo od onega časa, ko je mladi pastir, zasedši prestol po Savlu, postal oče kraljevemu rodu.

Vojške, porazi, druge dinastije in različne promene usode so pahnile njegove potomce v vrsto najubožnejših ljudi, ki so si v potu svojega obraza služili kruh. Ne zaman pa je zgodovina židov večinoma v rodoslovju. V vsej zemlji židovski so poznali vse po imenu. Kamorkoli so se napotili, povsod jim je zadoševalo omeniti svoj rod, in skazovali so jim čast, kakoršna se spodobi takemu rodu.

Ako je bilo tako v Jeruzalemu in po vsej Judeji, je smel potomec tega odličnega rodu tem bolj računati, da na to izjavo bellemški „khan“ odprepred njim svoja vrata.

Jožef govorec: „to je hiša mojih očetov“, je izrekel s tem čisto resnico. Bila je to hiša, v kateri je kraljevala zala Ruta, Bozova žena; hiša, v kateri so Jesija in deset njegovih sinov, med katerimi je bil najmlajši David, zagledali luč sveta; hiša, v katero je prišel Samuel, išoč naslednika, in ga tu našel.

Izjava ni ostala brez vspaha.

in francoska severna Afrika. Središče vse jutrovske lesne trgovine je Aleksandrija, ki ima toli velikanske zaloge lesa, da bi jih nazvali lahko predmetje za se. Od tod se les prevaža po vsem Jutrovskem. Les v Aleksandrijo prihaja z Odeze (ruski, sibirski in deloma galiski les), Carigrada, Soluna, Reke, Trsta, Reneteka (in drugih laških mest), Zvenove, Marseilla in jako znaten del iz Švedske in Norveške.

Slovenski les boprehajal brez dvojbe in brez izjeme ves Aleksandrijo, prejin slej. Pota ima različna. Koroški les gre večinoma mimo Beljaka, Pontebe in Vidma v Benetke ali druga laška mesta, in se tam ukrepa na laške ladje na Jutrovo. Drugi del gre mimo Trsta ali pa Reke na Jutrovo. In tretji povsem majhni del, gre po Dravi in Savi do Črnege morja in od tod na Jutrovo.

Kako naš slovenski kmet les prodaja, sém že začetkom omenil; on je tako bogat, da celo vrsto kupcev živi. Saj ima denarja več kot zadosti naš kmet, on si lahko privoši toliko razkošnost! Predno se slovenski les definitivno na Jutrovem posamezno prodá, izbili so si razni kupci že 1/3 vsega dobička v svoje žepce.

(Dalje pride).

Dr. Karol Pečnik.

„Tesneje združenje“ Slovencev na Goriskem.

V zadnji „Soči“ in „Primorcu“ smo omenjali nekaj poziv „Prim. Lista“ za „tesneje združenje“ goriskih Slovencev, ki naj bi se doseglo na običnem zboru „Sloge“ 20. t. m. — Namen sam bi bil lep, toda v „P. L.“ je bil nesrečno povit v neko bojovito obleko, ki je vzbudila takoj nezaupnost v vsakem čitatelju, ki ni vroč pristaš imenovanega lista. Kakor drugim, takó se je godilo tudi nam, zato ni čuda, ako nismo mogli povsem prezreti onega poziva v „P. L.“

Po raznih glasovih, ki so nam došli od zadnjega petka, hočemo verjeti, da gospodje, ki so vzročili oni poziv, nimajo bojovilitih namenov, marveč da želé le konečnega sporazumljenja s sedanjim vodstvom v „Slogi“, ne da bi nameravali udariti po tej ali oni osebi, ki jim je morda manj ljuba. V očigled take mu stremljenju si dovoljujemo danes nekoliko besed.

Vsakdo, ki pride v četrtek na občni zbor, pač vé, kakó so se razvijale reči na Goriskem od l. 1889. naprej. Dne 2. avg. 1889. je prišla „Soča“ v sedanje roke, proste na vse strani, in od takrat lahko zaznamujemo novo dobo v politiki in narodnem življenju Slovencev na Goriskem. Nič domisljivosti, takó je! — Za tem prvim korakom je sledil drugi: zmaga v „Slogi“ septembra meseca l. 1890. Tretji korak: zmaga pri državnozbornih volitvah l. 1891. Četrti: popolna prenovitev deželne zbornice. — In kaj je storila „Sloga“ od l. 1890. na polju narodne izornice? Iz jednega otroškega vrta in dveh ubornih razredov smo dobili: tri otroške vrte, deset razredov ljudske šole, tri razrede deške in dva dekliške obrtne šole. Nad 11.000 gld. je bilo stroškov za vse te zavode od zadnjega obč. zbora „Sloge“. — Naše narodno in politično življenje se je poživilo, da smo začeli hitreje živeti z duhom časa, sicer bi nas prehiteli marsikateri dogodki in našli nas povsem neopripravljeni. — V Gorici smo

še začeli prav živeti. Kdor je poznal Gorico prej ali danes, je kmalu več ne spozná. Posojilnica in trgovska zadruga sta zavoda, na kateri smo lahko ponosni; v malo letih bosta ta zavoda velikanski trdnjavi naši! Ali naj bo dosti tega naslavljanja, kdor ima oči, ta pač sam vidi!

Zakaj pa omenjamo vse to? Zató, ker ves ta napredek je v neposredni zvezi s preobratom, kateri smo uročili v prvi vrsti mi od 2. avgusta 1889. naprej. Brez „Soče“ l. 1889. v sedanjih rokah bi najbrže ne bilo veleč. g. dr. Gregorčiča ne v državnem ne v deželnem zboru, ne na čelu „Sloge“, marveč bili bi ga duševno ubili, kakor so pesnika Simona Gregorčiča, in ostal bi bil semeniški profesor v Gorici. On je bil že na tej poti! Četa njegovih srditih nasprotnikov je bila tedaj še jako močna, a kar je glavno: imela je vse vajeti v svojih rokah, katere jim je bilo treba šele iztrgati. — In, hvala Bogu, iztrgali smo jih, a pri tem delu smo bili na čelu in v sprednjih vrstah najsrdečjših bojev — mi! In pri vseh naslednjih bojih smo bili zopet mi na čelu vsemu gibanju. Zmaga je rodila zmago in od tega vse dobre posledice za naš narod! Dobili smo potem še visokor. g. grofa Coroninija, pozneje dr. Henrika Tuma itd., ki sta za naš narod na Goriskem neprecenljivi pridobitvi... Brez preobrata l. 1889. in poznejših uspehov bi tudi teh dveh gospodov ne imeli v svoji sredi...

In kdo se ne spominja, kakó velikanske boje smo doživeli od l. 1889. naprej. Koliko hujskanja, koliko obrekovanja, koliko okrožnic, koliko podpisov se je zbiralo proti nam, koliko pridig po cerkvah, koliko prečudnih zahtev v spovednicah itd. itd.!! Nočemo niti misliti na vse, kar je bilo!

Ali sodimo hladnokrmo! Nekateri osebe, ki so stale vedno v ospredju vsega bojevanja, ki so nosile takorekoč svojo kožo na trg, da jo je smel vsakdo opljuvati, te osebe so seveda dregnile ob marsikako sršenje gnezdo, trčile so neposredno ob nasprotnike, spopadale se z njimi, kakor se godi ob vsakem takem boju: odijum je padal torej na nje...

Toda danes se rado pozablja na to, kakó blagodejen je bil preobrat l. 1889., ki nam je prinesel ves poznejši napredek, kateri sicer že skoro vsakdo odobrava in se ga veseli, toda odijum na nekatere osebe ni izginil, zlasti se traja dalje mržnja proti „Soči“ in „Primorcu“ in še posebej proti — glavnemu uredniku in lastniku teh listov, — z njim se zdi nekaterim gospodom najtežja sprava. — Kdor pametno in trezno misli, poreče pač: Stali smo si nasproti kot politični in ne osebni nasprotniki, ki smo skušali drug drugega podreti! Danes pa polit. nasprotij več ni, ergo: tu je roka! — Mi opazujemo, da so do nas nepremenjena vsa stara nasprotja. Ne vemo, ali je naročen na naš list le eden nasprotnikov iz minulih bojev, dočim izhaja „P. L.“ v velikem delu ob podpori naših sobojevnikov, ki list naročajo in celo podpirajo..., ker gró o njem glas, da se bori za katoliška načela, katerim „Soča“ ne more posvečevati dovolj pozor-

godbe, jo je zdaj pa zdaj pogledal, in pri nebeskem sijju, ki je odseval od tega bitja, je končno pozabil na svoj predmet ter molčé šel dalje.

Tako sta prekoračila prostorno raván ter dospela naposled na grič Mar-Elias. Pred njima, na oni strani doline, je ležal Betlehem. Tu sta si nekoliko počila ter se spustila v dolino, k cilju svojega potovanja. Čim bolj sta se mu bližala, tem več sta srečala ljudi, namenjenih tudi tjakaj, in Jožefa je jelo že skrbeti, če mar najde zavetišče, kjer bi si mogla počiti sladka Marija po težavnem potovanju.

Naposled sta se ustavila pred vratni gostilnice, stoječe pri vhodu v mesto.

VII.

Votilna v Betlehemu.

Da čitatelju pojasnimo to, kar se je našima popotnikoma tú pripetilo, treba je omeniti, da so se gostilnice na vzhodu dokaj razločevale od onih, ki jih nahajamo na zahodu (n. pr. v Evropi). Gostilnica v jutrovih deželah, imenovana „khan“, je bila prav za prav velika ograja, obkrožena z visokim zidom, večkrat celo brez hiše in strehe. Prostor za nje se je izbral navadno v senci dreves, ali vsaj blizu studenca.

V taki gostilnici je našel prenočišče Jakob, potujoč po svojo ženo v Padam-Aram;

nosti in prostora, ker ima drugih poslov odveč! Da, se letos na novo leto je neki pristaš „P. L.“ v cerkvi ropotal proti — „Soči“!

Kaj je bilo pa na nasprotui strani, kakó se je obnašal isti „P. L.“ se ob zadnjih volitvah in do najnovejšega časa, čez to pogrnemo plašč krščanske potrpežljivosti in prizanesljivosti.

Rečemo pa le še to-le: Gospoda! „Soča“ ima svojo zgodovino, ki je globoko ukoreninjena v narodu. Zlasti od l. 1889. si je pridobila stalnice, katero so skušali zaman omajati vsi možni mogočni stroji..., katerih naj tu pobliže niti ne označujemo! Vse je bilo zaman, vsaka spletká je le podkrepila naše stalnice! Zategadel bo zaman t. a vsak novi poskus...

Kdor torej govori o „tesnejem združenju“, mora računati s temi nepobitnimi dejstvi, zlasti mora sprejeti in pripoznati „Soči“ (in tudi osebam za njo!) tisto mesto, tisto veljavo, tisto priznanje, katero si je pridobila. Mi ne moremo točji sami sebe po zobeh danes — po tolikih uspešnih borbah, niti odrekati se zvezam, katere smo si pridobili, toliko manj pa nas je volja igrati ulogo lisice v brlogu, kateri se je v hudi stiski približal — jez! Upamo, da nas vsakdo prav ume!

Misimo za „tesneje združenje“, toda z uvaževanjem vsega razvitka našega narodnega življenja od l. 1889. naprej in z vrednim pripoznanjem pridobljenih zaslug vsakomur, torej tudi „Soči“, ne pa da bi se lepó reklo danes, l. 1898. po rejstvu Gospodovem: „Der Mohr hat seine Schuldigkeit gethan, er kann gehen“, čes: zdaj te ne trebamo več, odlej si bomo lahko pomagali tudi s pokorjenim „Prim. Listom“ v znamenje miru in sprave. — Skoraj najvno je, govoriti take reči na tem mestu, vendar take misli roje po nekaterih glavah!

Sicer pa želimo jako „tesno združenje“ na Goriskem! Izjemo delajo gospodje okoli „P. L.“ Ti gospodje naj se pridružijo „Slogi“, saj vendar tudi oni zdaj priznavajo vodstvo veleč. g. dr. Ant. Gregorčiča, pa bo vse v redu. „Sloga“ jih rada sprejme v svoje okrilje, saj potrebuje novih delavnih močij za marsikako neobdelano njivo, rečino uprav za pameten krščanski socializem! — Mnogo bi se se dalo storiti, ako bomo skupno delovali pod enim in istim vodstvom! Saj smo prav mi v prejšnjih letih čisto obžalovali, da moramo trčati toliko časa in močij za domači boj, dočim moramo zanemarjati marsikaj, kar bi lahko storili v istem času za blagor našega naroda. Delajmo torej skupno, saj dela je dovolj za vse!

Konečno si še dovoljujemo opazko, da občni zbor „Sloge“ ni prava prilika za takó daleč segajoče razgovore, marveč izjaviti se more v slovesni obliki le želja in misel o tem „tesnejem združenju“, vse drugo pa se mora dognati v zasebnih dogovorih, kajti javno nikakor ne gre razpravljati raznih podrobnosti...

takošne se nahajajo še dandanašnji v puščavi. Samo óne, ki so stale ob cestah, držečih v velika mesta, kakor v Jeruzalem ali Aleksandrijo, so se po stavbi odlikovale od drugih.

Vsak „khan“ je pripadal sekju dotičnega okraja; iz njega, kot iz glavnega svojega bivališča, je vladal on svoje pokolenje.

V obče pa te gostilnice niso bile namenjene za prenočišča popotnikov: lože si jih smatral za sejmišča, mešetarišča ali tabore. Pogosteje so prihajali semkaj trgovci in rokodelci za dobičkom, nego popotniki iskat prenočišča. Sredi tega obzidja se je vršila vse leto barantija; kupovalo in prodajalo se je tu kakor na sejmu.

Samo stražnik, postavljen pri vratih, je pričal, da „khan“ ni javna zgradba, marveč ni videl, lahko je bival tukaj, dokler je hotel. lahko odšel, kedar se mu je zljubilo, ne da bi moral poprej poravnati svoj račun: čisto vodo in zavetišče pod milim nebom je imel zastonj, hrane je moral imeti s seboj, ali kupovati si jo od prekupnikov.

Sredi popotnikov, semkaj dospeslih, je navadno vladala sloga. V sinagogah je zavladal časih nemir, toda v „khanu“ nikdar.

„Khan“ v Betlehemu, pač katerim se je ustavljal Jožef s soprogo, bil ni preprost,

DOPISI.

Iz Renč. — Naš nevmorno delavni deželni poslanec in odbornik gospod dr. Tuma je blagovolil tudi v Renčah prirediti javen shod z jako podučljivim predavanjem, za katero mu bodo vedno bolj zavedni Renčanje iskreno hvaležni. Dne 6. t. m. popoldne se je pripeljal gosp. poslanec v spremstvu uradnega vodje trgovske zadruge gosp. Sajovica. Gosp. župan ju je sprejel, ter ju peljal v župnišče, kjer se je imel vršiti shod. (Zalibog, da nimamo še sedaj primerne dvorane za enake slučaje, toda kmalu se resimo te neprijetnosti, ker se snuje obširnejša dvorana za takajšnje „Čitalnice“).

Točno ob 3., ko se je nabhralo v prostorni veži gosp. župnika precejšno število ljudi, otvoril gospod doktor napovedani shod, kateremu predsednikom je bil izvoljen soglasno gosp. župnik. Po kratkem pozdravu da predsednik besedo gosp. poslanec. Slednji nam najprej ob kratkem razloži pravila „vipavske železnice“, ovrže dvom mnogih, da bi se železnica zidala, zatrjuje, da je že vse v redu, da je spravljenih onih 50.000 gld. od zasebnikov in občin, da manjka le še politični ogled, kateri se ima pa v kratkem vršiti, in hitro na to se začne graditi železnica. Povedal je nam tudi, da bodo imeli pri železnici glavni vpliv koncesionarji, slov. občine in zasebniki, in da črta se ne bo imenovala „Görz-Haidenschaft“ niti „Gorizia-Aidussina“ marveč „Vipavska železnica“. (Živahno odobrovanje).

Kdor ima vpliv pri železnici, naj skrbi, da bode tudi na posameznih postajah vse v redu, da se ne bodo šopirili na slovenskih tleh laški ali nemški napisi!

Gospod poslanec je omenil, da je podvzelje v slovenskih rokah, tedaj bi bilo dobro, ako bi imeli pri železnici domačini za služka, posebno zidarji, katerih je v Renčah nad 500; in v ta namen naj bi se osnovala v Renčah zidarska zadruga, katera bi prevzela najprej zidanje pri vipavski železnici, potem pa tudi druga dela, katere namen bi bil tudi, da bi ne blapečevali naši zidarji se vedno tujeemu, večinoma Lahom, po celem svetu bodisi v Bosni-Hercegovini, bodisi v Ljubljani, ampak da bi bili sami oji, da bi je mali združeno večja dela na svojo roko in da bi imeli dobiček sami, ne pa italijanski palirji. K temu naj bi pripomogla zidarska zadruga. Res krasne, izborne misli! Bog daj, da se vresničijo!

Nadalje nam je priporočal gosp. poslanec trgovsko-obrtno zadrugo, katere naj bi se poprijeli; razložil je nam nje namen, in tudi povedal, kako se lahko vplačuje zunaj Gorice, zunaj Primorskega — kar je posebno za naše zidarje pripravno. Da bi imeli Renčanje lepšo priliko za vlaganje v omenjeno zadrugo, se je dalo poverjeništvu za Renče g. nadučitelju Bajcu, tako je pot do Gorice prihranjen, in na ta način imamo, rekel bi, zadrugo doma.

Slednjič nam je govoril gospod doktor o zavarovalnici za govejo živino. Misel za osnutje te zavarovalnice je že prodrla med ljudstvom, in na delo pridemo koj, ko pridejo potrjena pravila za tuk. hranilnico in

niti odlični. Bila je to četeroograta stavba z jednim nadstropjem, sezidana iz klesanega kamenja, z ravno streho brez oken ter z samo jedrnatimi vratmi od vzhodne strani. Cesta je držala uprav mimo praga in prah je na debelo pokrival njegove podboje.

S kamenjem zagraven vrt na severno-vzhodni strani se je raztezal na nekoliko laktovaljave po griču do kvisku strleče apnenaste skale ter služil za varno zavetje živalm, kar je tudi popotnikom najbolj ugajalo.

V Betlehemu je bil samo jeden šekj, torej tudi le jeden „khan“.

Jožef, dasiravno rojen v mestu, ni imel radi dolge odsotnosti tam mnogo znancev, torej tudi ni mogel računati na njih gostoljubje. Vrhu tega je bila tudi počasnost rimske gosposke splošno znana in lahko da vtegne trajati cel mesec, predno bo razpisano popisovanje končano, čemu torej biti svojim znancem tako dolgo v nadlego? Bil je torej odkazan na to prenočišče, in pri pogledu na toliko popotnikov, tjakaj hitečih, se je Jožefu srce čimdalje bolj stiskalo od bojazni, da nemara ne najde tam več prostora. Radi tega je tudi hitel kolikor le mogode ter čimdalje bolj priganjal osla. Ko se je približal vratom, je opazil, da se je njegova bojazen uresničila, prenočišče je bilo polno.

(Dalje pride).

posojilnico, katera so bila odposlana v potr-
jenje že pred tremi meseci.

S tem je zaključil gosp. dr. Tuma svoje
predavanje trajajoče nad 1½ uro. Na to se
mu je zahvalil gosp. predsednik za dobre in
koristne nauke našemu ljudstvu posebno zi-
darjem, je izrekel nado, da bi današnje pre-
davanje obrodilo obilen koristen sad, ter s
pozivom na zborovalce, naj se zakliče našemu
vrlenu poslancu trikratno živio, je zaključil
zborovanje.

Iz Ročinja. — Odhori bralnega in pev-
skega društva se je sestavil tako-le: pred-
sednik č. g. kurat I. Jarec, podpredsednik g.
And. Stergar, tajnik g. Leop. Pavlin, blagaj-
nik č. g. kaplan Edv. Meznarski, poveljnik
g. I. Leban, odbornika gg. Andrej Dugar in
Anton Ipavec.

Društvo steje nad 70 udov in ima lepo
bratno sobo, v katero pridno prihajajo mo-
žaki in mladeniči ter z zanimanjem prebirajo
dobre časopise. Kaj pridno se pa tudi vadijo
možki in dekleta v cerkvenem in narodnem
petju pod vodstvom vrliga pevovodje Janeza
Lebana. Vsa čast jim! Le tako naprej in tudi
Slovincem zasije kedaj boljša prihodnost!

Iz Komna, 12. januarja. — Gospod
urednik! Moj dopis z dne 4. t. m. ste na-
pačno umeli in nekoje vrste napako popra-
vili. Pisal sem Vam, da preje, t. j. do no-
vega leta, je pri nas odhajala pošta ob 6.
uri zjutraj in prihajala ob 11. zjutraj. Pri-
hajala in odhajala je tedaj samo enkrat
na dan. Po novem letu pa odhajala in pri-
hajala dvakrat na dan in sicer zjutraj, kakor
je zgoraj omenjeno, in popoldne pa odhajala ob
3. uri popoldne in prihajala ob 7. uri
zvečer. Iz vsega je tedaj jasno, da pošta
pri nas odhajala v Nabrežino zjutraj
ob 6. uri in popoldne ob 3. uri; pri-
hajala pa zjutraj ob 11. in zvečer ob
7. uri. — Toliko, g. urednik, v pojasnilo,
ker ste slabo tolmačili moj zadnji dopis in
kvarljivo popravil njega vsebino.

Dostavek uredništva: G. dopisnik
je nas hudo prijel, izjavljamo, da dopisa kar
ni mislo popraviti, le staven je ušla jedna
cela vrsta. Oprostite torej!

Domače in razne novice.

Osebnosti. — Odvetniški izpit je
položil z odliko dne 11. t. m. g. dr. Fran
Tominc. Isti dan pa je bil brat njegov
g. Josip Tominc, gimn. učitelj v Kranju,
promoviran doktorjem modroslovja.

G. Ivan Milan Hribar, c. kr. avskul-
tant pri deželni sodišču v Ljubljani, je bil
15. t. m. promoviran doktorjem prava na
vsenemskem v Gradcu. Čestitamo!

Društvo „Sloga“ bo imelo v četrtek
20. t. m. ob 11. predp. redni letni
občni zbor v prostorih „Goriške Čitalnice“.
„P. L.“ je opozarjal svoje ljudi s po-
sešno vneto. Z ozirom na njegove besede
opozarjamo na današnji članek „Teseje
zdrženje“. Gospodje naj si članek dva-
krat prečitajo, da bodo prav umeli sedanj
položaj. Novih razdorov najbrže nikdo ne
želi, ni pa tudi ne: če bi pa bil kakorsen-
koli razdor uprizorjen, bomo že znali na-
stopiti in govoriti, kakor smo znali vselej
doslej! — Po vzhledu „P. L.“ opozarjamo
tudi mi na ta občni zbor, pa v namen, da
bodo zborovalci navzoči, ko bo odbor po-
lagal račun o svojem delovanju. Odbor v
svoji celoti je solidaren, vedno je vla-
dala v njem popolna edinstvo. In od-
bor tudi se ne boji javne sodbe ne javnega
razgovora o svojem delovanju.

Odbor je imel večkrat popoldne zadnje
sejo pred obč. zborom: trajala je tri ure.
— Prav lepo je gledati lepo slozost seda-
njega odbora. V takih odnosih pač more
dosegati društvo uspehe, kakoršne vidimo
vsi!

All smo res „ščavi“ v deželi?? —
Od c. kr. glavne davkarje v Gorici je prejel
Jakob Godnik v Gracarju št. 180 laški
plačilni nalog (ordine di pagamento) za zne-
sko gld. 31.50, ker je kupil neko posestvo,
katero je gual do družbe „Goriška ljudska
posojilnica“. — Kmet Godnik ni razumel
seveda niti črke in je prišel takoj v Go-
tico k odvetniku, da mu je razložil ta
„ordine di pagamento“.

Tako se ravna z nami Slovenci! Pa
se bodo čudili, zakaj smo nejevoljni do
skrajne mere! — Glavna davkarja seveda
doli takoj izgovor, zakaj je izdala laški
„ordine di pagamento“, sodišče ga tudi dobi
in tako — „paga ščavo“!

Trgovsko-obrtna zadruga. — Opo-
zarjamo na uradni oglas o prvem občnem
zboru tega prekornega društva. Kdor more,
naj se tega zbora udeleži, ker bo treba
spremeniti neke določbe v pravilih. Za
sklepnost bo treba nad 300 članov! Zato
naj pride vsakdo, kdor le more! —

Delovanje te zadrge je izvrstno že v
začetku. Ako pojde tako naprej, bo imel
prvi odsek do 2000 deležev! In že prvi
odsek bi prvo leto poplačal vse ustanovne
stroške, ves inventar in še bi ostalo nekaj
stotakov! Takega začetka ni imela kmalu
kaka zadruga! — Naprej!

Kaj bo z deželnim zborom? — Tega
ni še mogoče povedati! Pogajanja niso še

končana. Zda je na obeh klubih vrsta, da
se izrečeta. — Vemo le toliko, da na laški
strani se je že toliko hujskalo proti Slo-
vincem, da bo sploh težko, nadaljevati
skupno delo v blagor dežele! — Kar so
nagromadili Lahi v svojih izjavah proti slo-
venskim poslancem, to presega vse meje!

**II. koncert ženske podružnice sv.
Cirila in Metoda** se je vršil v soboto večer
v dvorani „Goriške Čitalnice“ po sporedu,
kateri smo priobčili v zadnjem „Primoru“.
Udeležba je bila prav številna, da je znašala
vstopnina tudi ob „Zhižni“ tem se vedno
nad 220 gld. Videli smo tudi mnogo rodbin
iz okolice, kakor Klančičevo iz Podgore,
Lokarjevo iz Mirna, celo vso rodoljubno
obitelj Torosevo iz Medane oziroma iz
Kormina itd., dalje rodoljube iz Kanala, Sv.
Luceje in Tolmina, iz St. Petra, Prvačine in
Dornberga. — V tem pogledu vsa čast našemu
občinstvu!

Vojaška godba je izvršila svojo nalogo
v polni meri, svirala je v edem točk, ki so
izdale vsakokrat vzhodno odobravanje. Po-
sešno hvalo je žel prvi gostitelj v Svedenovi
romanci za solo-gosti. — Pri te priliki si
dovoljujemo malo opazko naši mladosti:
Vojaška godba praviloma ne ponavlja
točk; toliko manj pa se odlikovane ope-
tovano zahvaljuje. Zategadelj treba v tem
zmlisti tudi umeriti izraze pohvale od strani
občinstva. Hrupno in dolgotrajno ploskanje
itd. torej ni na mestu, zlasti ne pri takem
koncertu, kakoršen je bil v soboto.

Mešani pevski zbor pod vodstvom g.
Ivana Mercina je pel dvoje obsežnih
skladb: Försterjev „Venec Vodnikovih“
in na njega izložen pesmi „I. Nedvedov“
„Nazaj v planinski raj“; oboje je spremljala
vojaška godba. — Zbora
sta se pela mojsterski dovršeno; vsi glasovi
so izbrani, uglašeni, prijetno doneli, skladbi
pa sta bili mačeni z veliko pozornostjo in
strokovnjaki razumom. Dasi sta skladbi
obširni, vendar je moral zbor ponavljati pre-
krat „Nazaj“! Odlična zahvala poštve-
valnem pevovodji, pa tudi zg. članom pevkam
in gg. pevcom. Ko smo slišali ta zbor, rekli
smo vsi: Evo, kaj premoremo Slovenci v
Gorici, ako le hočemo!

Predstava „Miklovo Zale“ v osmih
živih podobah je bila nekaj čarobnega, nekaj
izvirnega, in občinstvo je bilo od podohe do
podohe vedno bolj navdušeno in neustopno v
pričakovanju novih prizorov. Žive podohe so
bile te-le: I. podoba: Mirko se zaroči z Zalo.
II. podoba: Mirko, odhajajoč v boj proti
Turkom, se poslovlja od Zale. III. podoba:
Zala in Almira po noči na robu prepada.
IV. podoba: Mirko in tovariši ujeti v turškem
taboru. V. podoba: Oče Serajnik v jami s
svojinimi varovanci molči za Mirka. VI. podoba:
Almira izda Zalo turškemu poveljniku. VII. po-
doba: Zala, vrnivša se iz turške sužnosti, se
prikaže na Mirkovem izpostavljanju. VIII. po-
doba: Mirko spozna Zalo, ki odvrže zgornjo
turško haljo, jo objame in poljublja, vsi
svatje jo radostno pozdravljajo. Almir pa
si v obupu puli venec in lase z glave.

Vsaka podoba se je pokazala petkrat.
Izvirnim podobam so poskrbele dame tudi
primerne izvirne kostume koroških Slovincov
in Turkov. Razvrstitev posamičnih oseb, iz-
razovitost na obrazu in v stoji, vse je bilo
tako dovršeno, kakor more pogoditi le
umetnik. In res je uprizorila vse te podohe
preblagorodna gospa predsednica Avgusta
Šanfel, ki je sama čislana umetnica v sli-
karstvu in risarstvu. — Posebno srečno je
izhrala glavne osebe za Zalo, Almiro in
Mirka, ki so dovršeno izrazili dušno polo-
ženje v posamičnih podobah: presenečenje,
radost, zle slutnje, strah, obup, stoječa mirnost
v očigled smrtne nevarnosti itd. V obče pa
so bile vse osebe na svojem mestu, vse od
prve do zadnje so izpolnile svojo nalogo.
Hvala vsem, hvala posebno našim narodnim
damam, posebno se g. predsednici, ki so nam
poskrbele tako izreden dušni užitek. Ta kon-
cert bi bil v čast vsakemu večjemu mestu in
ne le v „Goriški Čitalnici“, kjer se je bojevali
s tolikimi neprilikami vsled primitivnosti odra.
— Hvala vsem, ki so pripomogli kakorkoli,
da se je tako sijajno izvršil tudi ta drugi
koncert naše vrle ženske podružnice družbe
sv. Cirila in Metoda! Hvala, hvala!

Lepi dnevi. — Po obilici deževnih
dnij smo dobili prav lepo vreme. Toplo je
in po vsej okolici Gorice se oživlja narava.
Raznovrstne rožice kažejo svoje glavice izpod
mahu ali listja.

„Lega Nazionale“ — Naši Lahi se
prav pridno gibljejo, da bi pridobili „Legi“
kolikor mogoče veliko denarnih sredstev. Za
letosnji predpust je napovedanih premnogo
veselje njej na korist. Poidimo po do s e d-
danjem zgledu in dobro bode. Pri-
hodnjim podamo račun „Sloginih“ zavodov
do konca 1. 1897., iz katerega bo jasna ve-
lika požrtvovalnost goriških Slovincov. Po
taki poti naprej!

**Uradno beračenje v popolnih uni-
formah** je tuogoče menda samo še pri nas
v Gorici. Na novega leta dan in še šest dnij
potem do vključno sv. treh Kraljev ne velja
prepoved beračenja od hiše do hiše za uni-
formirane osebe mestnega magistrata Go-
riškega. Ko je svoječasno bolna vdova Ja-
voršek prošila na mestnem uradu, da bi se
ji potrdilo, da je res v skrajni stiski in da
sme pod roko pri znanih usmiljenih obiteljih
prošiti podpore, takrat je bilo to zabra-
njeno z razlogom, da je beračenje prepo-

vedano. A na dan novega leta in v nedeljo
2. januarja ni bilo zabranjeno uradno be-
račenje uradnim osebam v popolnih uradnih
uniformah. To uradno beračenje — izsilje-
vanje in izsesavanje — v uniformah se je
začelo novega leta dan na vse zgodaj. Dež
je neprestano bil, toda to naših uniformiranih
magistratovcev ni strašilo. Vstrajno, kakor bi
slo za življenje ali smrt, so si podajali kljuko
za kljuko in delili prislino priberani denar
javno na cesti. „Vse, kar lajze inu gre“ pod
Venutijevim komando je bilo ta dva dni na
nogah. Pobirali so noveletni davek deputacije
ognjegasev, cestnih pometalcev, prizigalcev
luči, ponočnih varuhov itd. itd. in celo
slavna (po moji sodbi popolnoma nepotrebna)
mestna policija je voščila srečno in veselo
novo leto nič kaj posebno srečnim in veselim
lišnim gospodarjem. Saj jim privoščimo v
uradnih uniformah uradno priberane ne-
uradne novce, le to bi radi videli, da bi ti
Venutijevi noveletni berači prizanašali Slo-
vincem z lasko tiskanini voščili, in da bi
beračili v prihodnje le pri Lahih. Slišati smo,
da je tem zastopnikom mestne oblasti go-
riške tudi slovenski groš bil dobro došel in
da so ti ljudje v golovih lišah tudi dobro
slovensko znali. — Revčki so bili mokri do
kože od zunaj — od znotraj pa so se „po-
čutili“ na cilju svojega romanja.

Ljubi gospod župan Venuti! Da se ho to
uradno beračenje novega leta dan se dostoj-
neje vršilo nego do sedaj, bi Vam priporočali,
da v prihodnje, — če bodele se živi in
zdravi — tudi Vi zadenele bisago in daste
svojim ljudem „direkcijo“, da se ne bodo
po dvakrat ali celo trikrat zaletavali v jedno
in ravno isto hišo. Če bode sedaj leto tako
deževalo, kakor letos, bi bilo priporočati, da
ne bi hodile cele deputacije beračit, ker je
dovolj, če je jeden do kože moker. Kedar
bode danes ali jutri kaka politična pravda
in bode pričevanje uradnih oseb le „sorte“
na vrsti, navoščimo hišne številke, kje da se
je „von Amstwegen“ beračilo.

Slovenski dijaki v Gorici imajo pouk
v plesu v dvorani „Slovenske Čitalnice“ vsak
čorek in soboto. Prvi pouk začne danes, Za-
četek ob 5. uri zv. K temu pouku so ujudno
vabljeni gosposice iz slovenskih krogov v Go-
rici. V plesu bode poučeval učitelj g. Ma-
rega.

Voz dinamita. — Govori se, da nekdo
je pripeljal z Ogorskega čez Krausko do
Staroga sela pri Kobaridu voz raznih zabojev.
Tam jih je razložil, konje pa je šel prodajati
na Lasko. — Otroci so nekaj tolkli po za-
bojih, ki so čudno odmevali; ljudje(?) so
jeden odprli in našli — poln dinamita.
Tudi drugi zaboji so bili polni dinamita. —
O vsej reči se vrši sodna preiskava. — Pro-
simo bolj natančnega poročila.

Kolesarsko društvo „Gorica“ vabi
ujudno na dan 23. januarja 1898 ob 8.
uri zvečer v društveno sobo „Tri krome“ k
rednemu obnemu zboru na podlagi §. 9
društvenih pravil. Zdravo! Predsedništvo
„Kolesarskega društva Gorica“.

Zahvala. — Goriška ženska podružnica
sv. C. in M. steje si v dolžnost, izreči v novic
najskrajnejšo zahvalo vsem častitim damam
in gospodom, kateri so z blagohotnim sode-
lovanjem omogočili ponavljanje koncerta 15.
dne t. m. in tako pripomogli do novega
gnotnega uspeha v prid našim šolskim po-
trebam. V Gorici, 16. jan. 1897. Načelnistvo.

Iz naše Sibirije smo dobili 3 šopke
svezih cvetov v pismu, ki slove: Bole, 16.
jan. 1898. Slavno uredništvo! Kaj vi Vi-
pavei! Hvalisate se, da vam trobentice cveto,
i to pri kopnem vremenu! Bolčanom pa
cveto trobentice in teloh pri 33 cm snežne
odeje — to je gotovo večje čudo. Evo,
gosp. urednik!

Kako dosežemo najlepšo žetev. —
— Pod tem naslovom priobčuje g. M. Ivan-
čič, pristav dež. kmet. sole v „Gospodars-
kem Listu“ zanimivo razpravo, na katero
naše kmetovalce posebno opozarjamo. —
Glej prilogo.

Ostala Slovenija.

Tržaška skupina „Zalego“ je imela
v minotem letu 19.000 gld. dohodkov. Na
jedni strani „lega“, na drugi „Schulverein“,
ki oboje dobivata zoper nas pomoč tudi izven
Avstrije! Da se rešimo narodne smrti in da
se ubranimo sovražnikov, treba, da se za-
veda in da stori vsak Slovenec svojo dolžnost.
Podpirajmo našo družbo sv. Cirila in Metoda!

V Ljubljani so dobili sedaj nove dvo-
jezične ulične in hišne table; kedaj bodo nam
privoščili naši magistratovci dvojezične table?

Nesreča na železnici. — Dne 13. t. m.
sta treli skupaj dva tovorna vlaka na progi
Miskole-Füllek ogerskih državnih železnic.
Ubili so 3 kurilci, težko ranjeni 4 drugi
uslužbenci; 3 lokomotive in 22 voz je raz-
bitih, prog pa močno poškodovana.

Potres. — Iz Gradaca v gornjem Pri-
morju piše prijatelj našega lista:

Na sv. Silvestra zvečer ob 6. uri 20 min.
je bil tu s početka lahek in valovit potres,
pozneje pa nam je streslo liho tako, da je
v sobah belilo odpadlo in je zvonec zazvonil.
Zelo smo se bili prestrašili. Trajal je potres
do štiri sekunde. Dne 7. t. m. okoli 6. ure
zvečer se je čul zopet lahek smek.

Koroško. — Občinske volitve na Ko-
roškem so izpadle za Slovence skoraj na celi
črti nepovoljno. Koroški Slovenci bijejo smrtni

boj. Pritisk od nemške in nemškutarske strani
je nepopisen. Najhujše za Koroške Slovence
je pač to, da nimajo kar nič narodne po-
svetne inteligence. Najhujši sovražnik koroškim
Slovincem, „Bauernbund“, je začel izdajati
„Kmetški List“, da bi laglje splel slovenskega
kmeta — volk v ovčji koži.

Zadnji „Mir“ piše: „Kedaj se vendar
otresete, slovenski kmetje, zaspanosti in po-
litične lenobe, kedaj vas prešine malo na-
rodnega ponosa, da ne bodele hlapčevali
drugim, marveč postali sami svoji gospodarji?“
Lepe besede! — Toda: Ko dobite kakega
posvetnega moža, delavca na narodnem polju,
ga duševno umorite z ostudnimi napadi v
„Slovenec“!

Razgled po svetu.

V češkem deželnem zboru silno vre.
Vsa spravljenost, katero so kazali češki po-
slanci, da bi omogočili zasedanje deželnega
zbora, nič ni pomagala. Že pri razpravi,
glede oprostitve osebne dohodarine dne 12.
t. m. se je pokazalo nasprotje mej Nemci
in Čehi. Poslanec I. r. o, kateri je bil svojčas
primoran zapustiti poslansko zbornico na
Dunaju, je izjavil, da je Nemcem težko se
udeleževati razprav, dokler se ne prekličejo
jezikovne naredbe. Ko je začel potem princ
Lobkovic utemeljevati predlog o jezikov-
nem zakonu, so zagnali Nemci velik hrup in
začeli razgrajati. Wolf je kričal, da ne
razume češkega jezika in da mora princ
nemški govoriti. Lobkovic se je udal in
Nemcem na ljubo nemški nadaljeval, kar je
zopet obudilo na češki strani ogorčenje,
tako, da je zapustilo dvorano mnogo čeških
poslancev. Nemci se branijo vstopiti v od-
sek, kateri naj bi izdelal jezikovni zakon,
trdeči, da so mora rešiti jezikovno vpra-
sanje le v državnem zboru. Očividno je, to
kažejo tudi vsi drugi deželni zbori nemških
pokrajin, da Nemcem ni za spravo, oni ho-
čejo nemški državni jezik in nemško Avstrijo.
Že so tudi sklenili nemški poslanci, da bodo
brezobzirno nadaljevali zapretilo opozicijo.

Deželni zbor Štajerski je imel dne
10. t. m. svojo drugo sejo. Na dnevnem
redu je bil tudi predlog o zakonskem na-
črtu, pod katerimi pogoji izgubi poslance
svoj mandat. Ta predlog je v prvi vrsti na-
perjen zoper Slovence za slučaj, ako bi ti
hoteli ostaviti zbornico in se ne več udele-
ževati sej. Vsekakor volja nemška večina
deželnega zbora zopetno nevlito ter si na-
merava s tako prisiljeno naredbo vzdržati
staro metodo.

Med sejo je prodajal neki nemški na-
cionalce koške v državni zbornici na Du-
naju razbitega pulta ministrskega predse-
dnika Badenija — na korist „Südmarkte“ —

Pri volitvi v odseke je zbor popolnoma
prezel nemško katoliško ljudsko stranko, ki
sedé v njej državnozbornski poslanci, ki so
stali na Dunaju na strani večine. V seji 14.
t. m. so predlagali združeni nacionalci in
liberalci nujno, da se odstranijo jezikovne
naredbe za Češko in Moravsko. Predlog je
bil seveda sprejet. Stalil se je tudi predlog
glede premembe deželnega volilnega reda, s
katerim se nasvetujejo tajne in direktne vo-
litve v kmečkih občinah.

Tudi v koroškem deželnem zboru
je poslanec Steinwender stalil nujni predlog,
da se razveljavijo jezikovne naredbe. Usta-
novili so dva nova odseka, kmetijski in
gospodarski; v kmetijski odsek je voljen
tudi poslanec Muri.

V predarelskem deželnem zboru,
kamor se ne seže Schönererjeva moč, je
deželni glavar z najostrejšimi izrazi obsodil
nemške obstrukcioniste in je nazival vole-
izdajalce. To je pač huda obsodba iz nem-
skih ust.

Trgovsko-obrtna registrirana zadruga v Gorici

P. 33, 2-1 vabi S. 40, 7-1

na prvi redni občni zbor

trgovsko-obrtna registrirane zadruge z neo-
mejenim jamstvom v Gorici

dne 10. februarja 1898.

v prostorih „Slovenske Čitalnice“ ob
11. uri dop. s sledečim dnevnim redom:

1. Volitev dveh overovateljev zapisnika.
2. Poročilo ravnateljstva.
3. Poročilo o računu in bilanci.
4. Volitev dveh članov mesto odstopivših ravnateljev.
5. Prememba pravil. Ravnateljstvo.

Kinematograf

Edinson 39, 2-1

na odprtem trgu v Gorici.

Žive podohe vsak dan.

Predstave: ob 4., 5., 6. in 7. pop.

Izključno samo za možke

posebna predstava ob 8. uri zv.

Razgled po slovanskem svetu.

Reka in Madjari. — Novovoljani ob-
činski svet, ki pa je ostal stari, in ki je

voli tudi prejšnjega župana Mayländerja svojim načelnikom, je zopet razpuščen. Novi-stari župan ni hotel prisesti na madjarske zakone, katere je bila vpeljala ogerska vlada naredbenim potom. — Italijanski občinski svet, ki je bil popred zmirom velik prijatelj Madjarov in je kjerkoli mogoče zatiral hrvaški jezik in vsak hrvaški pojav, se je nadejal, da uženo madjarsko vlado. A zmotil se je. Banffy je bil pripravljen na to in bode upravljal Reko madjarsko — z vladnim komisarjem. V kratkem bodo razpisane nove volitve, a v volilno listino pride nad 100 madjarskih volilcev, katere so Lahi bili iz listin izbrisali, dočim se bodo izbrisali iz volilnih listin vsi dosedanjí občinski svetniki z načelnikom Mayländerjem vred. Italijanski avtonomaši na Reki v družbi hrvaških renegatov so dosedaj preganjali Hrvate na ljubo Madjarom, a sedaj jim plačujejo Madjari to njihovo uslugo.

Protest nemadjarskih narodnosti na Ogerskem. — Leta 1895. izbrani odbor nemadjarskih narodnosti na Ogerskem je sedaj izdal protest proti madjarskim nasilstvom in ga razposlal širom sveta. — V protestu se izjavlja, da je provzročilo silno ogorčenje uporaba državne oblasti v korist le jednega naroda — madjarskega, na škodo Slovanom in Rumunom. Preslo je že 30 let, odkar se Ogerska v svet hvali s svojo ustavno svobodo. Tudi nemadjarske narodnosti so se veselile ustave, a so danes skrajno razočarane, ker je prišlo celo tako daleč, da 10 milijonov Nemadjarov nima niti jednega svojceve zastopnika v državnem zboru. Nemadjarje zastopajo renegati in z vladnim nasiljem voljeni Madjari. Madjari tudi ne dovoljujejo, da se druge narodnosti kulturno razvijajo. Slovakom so ustavili gimnazijo, ugrabili zaklad „Slovaške Matice“ itd. Narodne verske šole Srbov in Rumunov so preneale, tudi nemadjarske narodnosti so vsiljujejo madjarske protestantske duhovne, Srbov in Rumunom so odtujili skofe, pridobivši jih za se z denarjem in s podarjenjem državnih posestij. S cerkvenimi zakoni so oslabil konfesije srbsko, rumunsko, slovaško in sedaj pomadjarujejo celo nemadjarska krajevna imena itd.

Srbija. — Kralj Milan je prevzel vrhovno poveljstvo srbske vojske, ker se „boji“ za obstoj dinastije Obrenovićev in da si zagotovi sebi dohodke. Ni še dolgo, ko se je bil odpovedal kroni in obljubil, da se nikdar več ne vrne v Srbijo. Odmerjeni mu dohodki niso zadostovali njegovim strastem in približeval se je zmirom bolj in bolj polni vreči in postal sedaj pod pretvezo, da je obstanek kraljevega rodu v nevarnosti, vrhovni poveljnik v kraljevini. Milan — kot vojak — je dovolj dokazal svojo nezmožnost, a Srbi se ga bojé, ker je brezobziren in ker se v dosedaj svojega namena ne straši nikakršnih sredstev. Z Milanom je zabiti klin med nameravano zvezo balkanskih držav, ki je bila že nekako zasnovana leta 1897.

Črnagora. — Govori se, da namestnik knez Nikolaj I. proglasi Črnogoro za kraljevino. To znameniti knez popolnoma zasluzi. V letu 400 let ni bila Črnagora nikdar premagana, nasprotno so Črnogorci odbili najhujše turške napade in si ohranili popolno svobodo.

Dejstvo, da je sprejel knez Nikolaj v avdiciji iz Srbije pobeglega vodjo radikalcev Rajko Tajića, je nemilo dirnula srbske vladne kroge v Beogradu.

Književnost.

Cvetje s polja modroslovskega. — Kratke sestave glavnih modroslovskih nauk. Spisal dr. Frančišek La m p e. V Ljubljani 1898. Tiska Katoliška Tiskarna. Str. 263. Cena 66 kr., po pošti 5 kr. več pri upravnistvu „Domi in Svet-a“.

V lični knjižici je ponatisnil premarljivi g. pisatelj celo vrsto svojih razprav s polja modroslovskega, ki je v Slovincih še silno zanemarjeno. G. dr. L. zasluži vso hvalo, da se je lotil te neobdelane ledine. Mi v uredništvu „Soče“ seveda ne moremo napisati nikake stvarne ocene tega dela, ker ne čutimo v to dovolj sposobnosti, kar povemo brez znakov srma na licu. Zdi se nam pa, da je za vsakega Slovence jako dobro, ako si to knjižico kupi in jo pazljivo in z razumom prečita ter o vsem še sam prav trezno razmislija.

Na zadnjih starih straneh naznanja g. pisatelj še 18 knjig, ki so že izšle iz njegovega peresa. Zares, lepo število to! A da so nastale te knjige, v to je bilo treba veliko skrbnega učenja in premišljevanja. — V zvezi z gornjo knjižico sta tudi „Uvod v modroslovje“ in „Dušeslovje“, obe izdala „Matica Slovenska“.

„Slovenec in mednarodni promet.“ — Gospod zdravnik dr. Karol Pečnik nam je poslal pod gornjim naslovom še več jako poučnih, zanimivih in treznega razmišljanja vrednih člankov. Prav nečuden narodni greh bi bil, ako bi Slovenci prav resno ne premišljevali nasvetov in načrtov rodoljubnega pisatelja v Aleksandriji. Mogoče je celo, da prav njegovi članki udarijo nov pravec slovenski trgovini in obrtniji.

Ker pa se članki v polit. listu kaj radi pozabijo, ponatisnemo jih v posebni brošuri, ki bo še precej obširna. Cena ne bo

presejala svotice 20 kr. Natisnemo jo le v 500 izt. — Kdor jo želi, naj se o priliki oglasi. — Kdor vzame 10 izt., dobi 2 po vrhu.

Dostavek. — Iz Kroke smo prejeli dopis, ki veselo pozdravlja Pečnikove članke. Poleg raznih nasvetov omenja tudi tamonjo „zadružno za žebliarske in druge železne izdelke“, katera izdeluje tudi železne posteljnjake za avstrijsko vojsko. — Tudi ta dopis ponatisnemo na koncu brošure.

Zeleti bi bilo, da bi se oglašili rodoljubi tudi od drugod z nasveti iz svojih krajev, kaj bi se dalo storiti v zmišlu Pečnikovih razprav. Tako bo ta brošurica prav zanimivo delce v vseobči blagor slov. naroda.

Dunajska borza

17. januarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld	30	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102		30	
Avstrijska zlata renta	121		75	
Avstrijska krona renta 4%	102		70	
Ogerska zlata renta 4%	121		25	
Ogerska krona renta 4%	99		60	
Avstro-ogerske bančne delnice	99		—	
Kreditne delnice	356		—	
London vista	120		05	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	78		82	1/2
20 mark	11		76	
20 frankov	9		54	
Italijanske lire	45		40	
C. kr. cekini	5		69	

Najlepše darilo!

Prešeren — Poezije,
s sliko slavnega slovenskega pesnika. *Dezenje je elegantno v usnji z zlato obrezo.* — Cena samo gld. 1.— s poštnino gld. 1-05.

Jenko Simon, — Pesmi,
I. zvezek, s pesnikovo sliko in 9 drugih krasno risanih slik; *vezenje je elegantno v usnji in z zlato obrezo.* — Cena samo gld. 1.— s poštnino gld. 1-05.

Drugi zvezek, ki ho obsegal do sedaj še ne izdane pesmi, izide v jeseni.

OTO FISCHER,

knjigotržnica v Ljubljani
Kongresni trg.

Billé in kolči
Rupestris Menticola, Solonis in Riparija
Portalis
ter velik sortiment krepkih, najmo-
dernejih

VRTNIC

oddaja za polovično vrtnarsko ceno
Josip Štrekelj v Komnu.
26 23 3 Za pristno jamci.

Spedičijska poslovnica
Gašpar Hvalič v Gorici

30 51-1 v ulici Morelli 12
se toplo priporoča Slovincem v
Gorici in z dežele.

Prinz Eugen Denkmal-Lose.

24 10-3

Glavni dobitnik

75.000

kron.

Srečke po 50 kr. priporočajo G. Gentilli, A. V. Jona, Michstädter & G.

„Goriška tiskarna“ A. Gabršček.

Glasilo goriških Slovincov

„Soča“

velja celoletno gld. 6.—

„Slovanska
knjižnica“

gld. 1-80.

„Salonska knjižnica“

Prezanimiva velja gld. 1-10 po pošti.

„Knjižnica

za

mladino“.

„Primorec“

velja gld. 1-20.

Kazipot za Goriško, Trst in Istro za l. 1898. trdo vezan 65 kr., broširan 45 kr.

Zaloga izgotovljenih tiskovin:

za e. kr. okr. glavarstva, sodišča, županstva, pošte, šole, cerkve itd.

Krojaški mojster

FRANC ČUFER

v Gorici

v ulici sv. Antona št. 1,

izdeluje

VSAKOVRSNE OBLEKE

za moške po meri, bodisi fine ali priproste

10 52-3

Priporoča se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa učencem ljudskih in srednjih šol za obila naročila.

Trgovina z jedilnim blagom

G. Ferd. Resberg v Gorici,

v Kapucinski ulici št. 11

ter podružnici na Kornu št. 2

priporoča to-le blago:

Sladkor kavo — riž mast — poper — sveče —
olje — škrob — ječmen kavino primeso moko
— gris drobne in debele otrobe — turšico — zob
— sol — moko za pitanje — kis — žveplo — cement
bakreni vitrijol itd. 3 20 3

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debele

ter pristnega črnega in belega vina.

Pekovski mojster

JAKOB GERBEC

v Gorici

ulica sv. Antona št. 6.

PRIPOROČA

raznovrstno navadno in najfinjše pecivo,
kolače za birmancee itd.,
katere razprodaja po starih cenah.

11 52 1

Zaloga vsakovrstne moke.

Goriško pivo!

(na Goriščeku II).

Podpisani priporočam svojim p. n. odjemalcem svojo posebno dobro okusno, naravno in zdravilno pivo najbolje kakovosti, dobiva se v sodčkih po 1/2, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 12, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 120, 150, 200, 250, 300, 350, 400, 450, 500, 600, 700, 800, 900, 1000, 1200, 1500, 2000, 2500, 3000, 3500, 4000, 4500, 5000, 6000, 7000, 8000, 9000, 10000, 12000, 15000, 20000, 25000, 30000, 35000, 40000, 45000, 50000, 60000, 70000, 80000, 90000, 100000, 120000, 150000, 200000, 250000, 300000, 350000, 400000, 450000, 500000, 600000, 700000, 800000, 900000, 1000000, 1200000, 1500000, 2000000, 2500000, 3000000, 3500000, 4000000, 4500000, 5000000, 6000000, 7000000, 8000000, 9000000, 10000000, 12000000, 15000000, 20000000, 25000000, 30000000, 35000000, 40000000, 45000000, 50000000, 60000000, 70000000, 80000000, 90000000, 100000000, 120000000, 150000000, 200000000, 250000000, 300000000, 350000000, 400000000, 450000000, 500000000, 600000000, 700000000, 800000000, 900000000, 1000000000, 1200000000, 1500000000, 2000000000, 2500000000, 3000000000, 3500000000, 4000000000, 4500000000, 5000000000, 6000000000, 7000000000, 8000000000, 9000000000, 10000000000, 12000000000, 15000000000, 20000000000, 25000000000, 30000000000, 35000000000, 40000000000, 45000000000, 50000000000, 60000000000, 70000000000, 80000000000, 90000000000, 100000000000, 120000000000, 150000000000, 200000000000, 250000000000, 300000000000, 350000000000, 400000000000, 450000000000, 500000000000, 600000000000, 700000000000, 800000000000, 900000000000, 1000000000000, 1200000000000, 1500000000000, 2000000000000, 2500000000000, 3000000000000, 3500000000000, 4000000000000, 4500000000000, 5000000000000, 6000000000000, 7000000000000, 8000000000000, 9000000000000, 10000000000000, 12000000000000, 15000000000000, 20000000000000, 25000000000000, 30000000000000, 35000000000000, 40000000000000, 45000000000000, 50000000000000, 60000000000000, 70000000000000, 80000000000000, 90000000000000, 100000000000000, 120000000000000, 150000000000000, 200000000000000, 250000000000000, 300000000000000, 350000000000000, 400000000000000, 450000000000000, 500000000000000, 600000000000000, 700000000000000, 800000000000000, 900000000000000, 1000000000000000, 1200000000000000, 1500000000000000, 2000000000000000, 2500000000000000, 3000000000000000, 3500000000000000, 4000000000000000, 4500000000000000, 5000000000000000, 6000000000000000, 7000000000000000, 8000000000000000, 9000000000000000, 10000000000000000, 12000000000000000, 15000000000000000, 20000000000000000, 25000000000000000, 30000000000000000, 35000000000000000, 40000000000000000, 45000000000000000, 50000000000000000, 60000000000000000, 70000000000000000, 80000000000000000, 90000000000000000, 100000000000000000, 120000000000000000, 150000000000000000, 200000000000000000, 250000000000000000, 300000000000000000, 350000000000000000, 400000000000000000, 450000000000000000, 500000000000000000, 600000000000000000, 700000000000000000, 800000000000000000, 900000000000000000, 1000000000000000000, 1200000000000000000, 1500000000000000000, 2000000000000000000, 2500000000000000000, 3000000000000000000, 3500000000000000000, 4000000000000000000, 4500000000000000000, 5000000000000000000, 6000000000000000000, 7000000000000000000, 8000000000000000000, 9000000000000000000, 10000000000000000000, 12000000000000000000, 15000000000000000000, 20000000000000000000, 25000000000000000000, 30000000000000000000, 35000000000000000000, 40000000000000000000, 45000000000000000000, 50000000000000000000, 60000000000000000000, 70000000000000000000, 80000000000000000000, 90000000000000000000, 100000000000000000000, 120000000000000000000, 150000000000000000000, 200000000000000000000, 250000000000000000000, 300000000000000000000, 350000000000000000000, 400000000000000000000, 450000000000000000000, 500000000000000000000, 600000000000000000000, 700000000000000000000, 800000000000000000000, 900000000000000000000, 1000000000000000000000, 1200000000000000000000, 1500000000000000000000, 2000000000000000000000, 2500000000000000000000, 3000000000000000000000, 3500000000000000000000, 4000000000000000000000, 4500000000000000000000, 5000000000000000000000, 6000000000000000000000, 7000000000000000000000, 8000000000000000000000, 9000000000000000000000, 10000000000000000000000, 12000000000000000000000, 15000000000000000000000, 20000000000000000000000, 25000000000000000000000, 30000000000000000000000, 35000000000000000000000, 40000000000000000000000, 45000000000000000000000, 50000000000000000000000, 60000000000000000000000, 70000000000000000000000, 80000000000000000000000, 90000000000000000000000, 100000000000000000000000, 120000000000000000000000, 150000000000000000000000, 200000000000000000000000, 250000000000000000000000, 300000000000000000000000, 350000000000000000000000, 400000000000000000000000, 450000000000000000000000, 500000000000000000000000, 600000000000000000000000, 700000000000000000000000, 800000000000000000000000, 900000000000000000000000, 1000000000000000000000000, 1200000000000000000000000, 1500000000000000000000000, 2000000000000000000000000, 2500000000000000000000000, 3000000000000000000000000, 3500000000000000000000000, 4000000000000000000000000, 4500000000000000000000000, 5000000000000000000000000, 6000000000000000000000000, 7000000000000000000000000, 8000000000000000000000000, 9000000000000000000000000, 10000000000000000000000000, 12000000000000000000000000, 15000000000000000000000000, 20000000000000000000000000, 25000000000000000000000000, 30000000000000000000000000, 35000000000000000000000000, 40000000000000000000000000, 45000000000000000000000000, 50000000000000000000000000, 60000000000000000000000000, 70000000000000000000000000, 80000000000000000000000000, 90000000000000000000000000, 100000000000000000000000000, 120000000000000000000000000, 150000000000000000000000000, 200000000000000000000000000, 250000000000000000000000000, 300000000000000000000000000, 350000000000000000000000000, 400000000000000000000000000, 450000000000000000000000000, 500000000000000000000000000, 600000000000000000000000000, 700000000000000000000000000, 80000